Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Galina Ciobanu)
Dosarul nr. 2r-1893/26
(2-26108611-02-2r-10092026)

D E C I Z I E

14 septembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta *****, reprezentată de avocatul Dumitru Marinescu, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 august 2026, prin care s-a respins cererea înaintată de ***** privind prelungirea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului *****,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 25 august 2026, *****, a depus o cerere cu privire la prelungirea ordonanței de protecție împotriva acțiunilor agresorului *****, solicitând:

- admiterea cererii și emiterea ordonanței de protecție pe o perioadă de 180 de zile în favoarea sa, și a copilului minor *****, *născută la* *****, cu aplicarea următoarelor măsuri de protecție, agresorului *****;
- a-l obliga pe cetățeanul ***** de sta departe și a nu se apropia de locul aflării sale și a copilului minor respectând distanța de 300 m (inclusiv cu aplicarea sistemului de aplicare a măsurilor electronice);
- a-l obliga pe cetățeanul ***** de a nu o contacta telefonic pe ea și pe copil inclusiv prin corespondență poștală, rețele de socializare sau prin orice alt mod;
- a-l obliga pe cetățeanul ***** de a nu se apropia de anumite locuri: locul de muncă al subsemnatei, și locul de studii al copilului, sau oricare alte locuri unde subsemnata sau copilul în mod previzibil se poate afla;
- a-l obliga pe cetățeanul *****, de a contribui la întreținerea copilului pe care îl are în comun cu subsemnata.

În motivarea cererii s-a invocat că, victima a fost în relație de căsătorie cu ***** timp de 5 ani. Căsătoria a fost desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 iunie 2026. Din căsătorie au împreună un copil minor, *****, *născut la* *****. Din prima căsătorie, subsemnata mai are un copil minor, *****,

*născută la ******.
Invocă că, potrivit art. 3 (2) lit. b din Legea nr. 45 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, reclamantul și pârâtul sunt membrii aceiași familii, în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).
Specifică victima că, chiar de la începutul relației lor, pârâtul a avut anumite acțiuni agresive, precum strângerea de gât, sau amenințarea că se va sinucide, însă credea că el este într-un moment de criză, și a ales să continue cu el relația. Motivul comportamentului agresiv a fost gelozia excesivă. Menționează că, lucrează în domeniul vânzărilor imobiliare, și este mereu telefonată de oameni interesați de ofertele pe care le postează. De-a lungul relației de căsătorie a fost supusă următoarelor forme de violență: Violența fizică s-a manifestat prin următoarele: o trăgea de păr, o sugruma, a strâns-o de față și izbit-o de pământ, o trântea pe jos, o împingea, o lovea cu picioarele pe față, a tras-o de mâini. Unul dintre incidentele de violență fizică, a avut loc la 28 iulie 2023. Atunci când pârâtul, a iscat un conflict pe loc drept, precum că nu este suficient de curat în baie. Menționează că în acea zi era ziua sa de naștere și se pregăteau să iasă în oraș pentru a serba. Când au revenit din oraș, pârâtul iarăși a iscat un conflict cu jigniri și acuzații false în adresa sa, după care a tras-o de mâini, a izbit-o de perete, a tras-o de păr, a târât-o de un picior până în coridorul casei. Toată această scenă a avut loc față de copiii. El fiind în brațe cu copilul lor de niciun an. A apelat la 112, dar după rugămintea pârâtului și promisiunea că se va corecta, l-a iertat, însă comportamentul lui nu s-a modificat. În timpul relației lor, a căzut treptat în dependența emoțională față de pârât. Pârâtul inițial i-a interzis să comunice cu un anumit cerc de prieteni, după care a izolat-o de cele mai apropiate prietene. Gelozia pârâtului a devenit deja obositoare. Pârâtul iniția sfadă la orice apel, sau mesaj din partea clienților. El o însoțea la orice vizită a obiectelor de lucru, la întâlnirile cu clienții. Orice ieșire a sa era însoțită de jigniri și intimidări. Pârâtul îi interzicea să iasă singură la plimbare, dar și avea instalată aplicație în telefon de urmărire a locației, prin care mereu era verificată unde merge și aplicație de ascultare a telefoanelor. Altfel spus, a trăit sub un control continuu și încă fără ajutor, dar cu acuzații. La fel, înainte de concediul de maternitate, avea un venit bun, și nu depindea financiar de pârât. Odată cu nașterea copilului, a fost nevoită să întrerupă pe o perioadă activitatea și respectiv, a fost nevoită să solicite bani pentru întreținerea sa și a copiilor de la el. Pârâtul era foarte nemulțumit de acest fapt și mereu solicita confirmările de plată sau bonurile pentru a putea justifica cheltuielile. Cel mai mult însă a afectat-o și o afectează până în prezent tonul vocii și cuvintele pe care i le adresează fiicei sale. A încercat să rupă relația cu el și să

divorțeze pe cale amiabilă, însă pârâtul o amenința că nu îi dă acordul la divorț și îi spune ”mai bine te împușc decât să știu că ai să trăiești cu alt bărbat”. Pârâtul o învinovățește pentru lucruri care nu le face, spune lucruri false copiilor și îi îndreaptă împotriva sa, dar și i-a luat actele. Pârâtul a fost mereu de părerea că: „femeia trebuie să întrețină reluații sexuale, indiferent de situație și de voința personală”, asta este „datoria de soție”. Atunci când refuza la întreținerea relațiilor sexuale, pârâtul întreținea aceste relații cu forță, ținându-o de mâni. Cel mai grav lucru este faptul că incidentele de violență au avut loc mereu față de copiii lor, dar și asupra lor. Cel mai mult a avut de suferit fiica sa minoră din prima căsătorie. Pârâtul mereu o jignea, îi putea spune cuvinte jignitoare despre aparența sa, sau mereu îi înainta pretenții referitor la faptul că nu este fiica lui biologică și el nu are de gând să contribuie la întreținerea ei, și îi spunea să meargă să lucreze, sau să iasă din casă. Mereu îi lua apărarea fiicei sale, iar în acel moment, pârâtul deja se năpustea cu violența asupra sa.

Indică că, conform art. 2 din Legea nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie „victimă-copil - persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani și care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violență împotriva femeilor și/sau la acte de violență în familie.”.

Menționează că, ultimul act de violență fizică a avut loc la 22 noiembrie 2025. După serbarea zilei de naștere a fiicei sale ******, născută la ******, pârâtul i-a reproșat fiicei că banii pe care i-a primit cadou la ziua ei de naștere, ea trebuie să-i pună în bugetul familiei. Ea i-a reproșat că nu este de acord. Pârâtul a început să o agreseze inițial verbal, după care a încercat să arunce un scaun în ea, nu i-a reușit. La un moment dat, pârâtul a prins-o, a tras-o de păr, i-a răsucit mâna, și a trântit-o jos, după care a pus-o cu fața la pământ și a lovit-o cu piciorul în fața. A simțit un trosnet și o durere puternică în zona maxilară. L-a rugat să cheme ambulanța pentru că se simțea rău, a repetat de vreo 10 ori, că se simte rău, însă pârâtul a strâns toate telefoanele de prin casă și a amenințat-o pe fiica sa că dacă va suna la ambulanța o va bate și pe ea. Într-un final, pârâtul văzând că vizibil i se face foarte rău, a chemat ambulanța spunând că a căzut și s-a lovit. După ce a obținut ajutorul medical corespunzător, a plecat la sectorul de poliție, și a înregistrat plângere pe acțiunile fostului soț.

La fel, indică victima că, după ultimul incident, împotriva soțului a fost intentat un proces penal în baza art. 201^1 alin. 2, lit. c). La fel, pentru a fi în siguranță și a avea posibilitatea de a se restabili fizic și emoțional, atât ea cât și copiii, au solicitat ordonanța de protecție. Ordonanța de protecție a fost emisă la 26 noiembrie 2025, 26 februarie 2026, 24 aprilie 2026 și 26 mai 2026. Respectiv, solicită prelungirea ordonanței de protecție pe un termen de 180 de zile, întrucât la 31 martie, pârâtului i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 201^1 alin. 2, lit. c), iar ea a fost recunoscută în calitate de parte vătămată, îi este foarte frică ca pârâtul poate reveni la domiciliul

comun și va încerca să influențeze procesul sau contrar se va răzbuna. De asemenea, pârâtul a încălcat Ordonanța de protecție, iar ea a sesizat autoritățile competente în acest sens.
Mai mult decât atât, notează că, la 15 mai 2026 a fost emis Raportul de evaluare psihologică nr. 1128 din 15 mai 2026 efectuat în cadrul procesului penal (art. 201/1 CP) care confirmă starea sa de vulnerabilitate emoțională accentuată însoțită de manifestări specifice stresului posttraumatic, epuizare emoțională, nivel accentuat de anxietate și distrus emoțional, teamă constantă, tensiune interioară. De asemenea, psihologul recomandă aflarea constantă a dnei ***** și a copiilor într-o atmosferă securizată pentru a evita crearea de riscuri privind viața și securitatea personală. La 17 iunie 2026, Direcția Generală Educație, Tineret și Sport, a eliberat rezultatele evaluării psihologice a fiicei sale, *****, *născută la* *****. În acest raport, se descrie teroarea la care a fost supusă în căsnicie, dar și faptul că ambii copiii au fost martori la incidentele de violență. În raport se menționează că pârâtul des „urla", ceea ce „descriind frecvența și intensitatea manifestărilor acestuia în care era trasă de păr și lovită peste ceafă", „Andreea a fost martoră la multiple episoade de comportament violent manifestat de către tatăl vitreg față de mama sa. Acestea au inclus aruncarea inelului de logodnă spre aceasta, agresiuni fizice prin lovirea cu mâinile și picioarele, tentativa de a arunca un scaun în direcția ei, tragerea de păr și lovirea cu piciorul în zona feței, una dintre consecințe fiind deformarea maxilarului. Amenințări cu moartea.". La fel citat din raport : „În timpul unuia dintre conflicte, copila a auzit amenințarea adresată mamei sale: Diana, mă saturi, acuși am să te omor". Ulterior, mama sa a fost apucată de față și lovită de dulap, iar cu o mână agresorul a început să o stranguleze. *****, *născută la* ***** a încercat să intervină pentru a-l îndepărta, însă a fost apucată de mână și împinsă la o parte.". Concluziile specialistului care a efectuat evaluarea psihologică, denotă că fiica sa are „un profil anxios mixt. Acest profil sugerează prezența unei anxietăți difuze, cu impact asupra funcționalității emoționale și adaptive a copilului, asociată cu vulnerabilitate emoțională, preocupări anticipatorii și percepția unui suport insuficient în gestionarea situațiilor stresante.". „Deși tatăl vitreg nu mai locuiește împreună cu familia, experiențele de violență la care minora a fost expusă continuă să aibă un impact emoțional semnificativ. Aceasta relatează vise recurente în care îl vede pe dl. ***** agresând-o pe mama sa, urmate de episoade de reconciliere între cei doi. Visele determină treziri nocturne și sunt însoțite de trăiri intense de teamă și neliniște. Caracterul repetitiv al viselor, precum și reactivarea simbolică a experiențelor traumatice și perturbarea somnului, sugerează persistența unor manifestări compatibile cu reacții posttraumatice. De asemenea, se recomandă intervenție psihologică specializată, orientată spre procesarea experiențelor cu potențial traumatic, consolidarea resurselor de coping și restabilirea sentimentului de securitate emoțională.

Concomitent, se specifică că, chiar dacă există la moment o ordonanță de protecție activă, victima continuă să se întâlnească cu pârâtul în zona apartamentului în care locuiește cu copiii. I-au spus și vecinii că se întâlnesc frecvent cu el. Chiar și personal l-a zărit în parcarea vis-a-vis de casă, fiind ora 23 - 00:00. De asemenea, se întâlnește, frecvent la ședințele de judecată. O ultimă întâlnire de a lor a fost la 14 iulie 2026, atunci când au avut stabilită ședința de judecată privind examinarea dosarului penal. Tot la această dată a înregistrat acțiunea civilă privind repararea prejudiciilor materiale, biologice, și morale. Pârâtul a obținut o copie a acestei cereri, și după ce s-a uitat la conținutul cererii, a început să discute pe un ton ridicat și agresiv iarăși cu ea. În adresa sa erau rostite cuvinte necenzurate și umilitoare. Atunci a înțeles, că pârâtul va continua să-și manifeste comportamentul agresiv față de dânsa la expirarea ordonanței de protecție, mai ales că era destul de insistent și o presa pentru a-și retrage plângerea și a-l ierta, pentru a nu fi condamnat. În continuare îi este foarte frică de el, simte o stare constantă de anxietate și nesiguranță. Are momente de plâns necontrolat, merg la consilieri psihologice, și lucrează împreună cu fiica sa, asupra stării lor emoționale.
Consideră întemeiată prezenta cerere întrucât, pârâtul chiar este agresiv și violent în raport cu ea, iar riscul că agresiunile se vor relua de îndată ce va reveni la domiciliului comun, ori nu va mai fi monitorizat electronic, este foarte ridicat.
În drept, întemeiază acțiunea în baza Codului de procedura civilă aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familia art. 278^3 - 278^9 precum și în baza Legii cu privire la combaterea și prevenirea violenței în familie nr. 45 din data de 1 martie 2007.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 august 2026, s-a respins cererea, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 3 septembrie 2026, recurenta *****, reprezentată de avocatul Dumitru Marinescu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 august 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii, cu soluționarea problemei în fond și emiterea unei decizii prin care să fie admisă cererea.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanţe, o consideră ca fiind neîntemeiată şi ilegală, pasibilă de a fi casată.

Suplimentar la argumentele indicate în cererea depusă în instanța de fond, pe care le susține integral și în cererea de recurs, menționează că, prin cererea inițială s-a solicitat aplicarea măsurilor de protecție pe o perioadă de 180 de zile (păstrarea distanței de 300 m, interzicerea contactării, interzicerea oficierii/apropierii de locul

de muncă/studii și obligarea la contribuție pentru întreținerea copilului).
Menționează că victima s-a aflat în relație de căsătorie cu ***** timp de 5 ani (desfăcută la 2 iunie 2026), având împreună un copil minor, *****, născut la *****, iar victima mai are un copil minor din prima căsătorie, *****, născută la *****.
Indică că, conform art. 3 alin. (2) lit. b din Legea nr. 45 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, părțile sunt membri ai aceleiași familii (persoane aflate în divorț).
Relatează că încă de la începutul relației, pârâtul a manifestat acțiuni agresive (strângerea de gât, amenințări cu sinuciderea), comportamentul agresiv fiind cauzat de o gelozie excesivă.
Precizează că victima lucrează în domeniul vânzărilor imobiliare, fiind permanent apelată de clienți, fapt ce stârnea gelozia pârâtului.
Scoate în evidență faptul că pe parcursul căsătoriei, victima a fost supusă diferitor forme de violență fizică (tragerea de păr, sugrumat, strâns de față, izbit de pământ, împins, lovit cu picioarele, tras de mâini).
Pune în lumină faptul că un incident de violență fizică gravă a avut loc la 28 iulie 2023, chiar de ziua de naștere a victimei, când pârâtul a iscat un conflict din motive banale, a adresat jigniri și acuzații false, a tras-o de păr, de mâini, de picioare și a izbit-o de perete/coridor, totul întâmplându-se în prezența ambilor copii minori.
Subliniază că victima a depins emoțional de agresor și a cedat rugăminților și promisiunilor acestuia de a se corecta, însă comportamentul agresorului nu s-a schimbat.
Menționează că agresorul a exercitat un control continuu și o izolare treptată a victimei: i-a interzis comunicarea cu anumite prietene, o însoțea la vizitele de lucru și întâlnirile cu clienții, îi interzicea să iasă singură la plimbare și i-a instalat în telefon aplicații de urmărire a locației și de ascultare a apelurilor.
Indică că pârâtul a exercitat violență economică: după nașterea copilului, când victima a fost nevoită să își întrerupă activitatea, pârâtul s-a arătat nemulțumit de solicitarea banilor pentru întreținere și cerea confirmări sau bonuri de plată pentru orice cheltuială.
Relatează că pârâtul a afectat profund starea psihică a fiicei minore a victimei din prima căsătorie, adresându-i cuvinte jignitoare legat de aparența sa, având pretenții că nu este fiica lui biologică, refuzând să contribuie la întreținerea ei și spunându-i să meargă să lucreze sau să iasă din casă.
Precizează că la încercările de divorț pe cale amiabilă, pârâtul a amenințat-o pe victimă cu moartea („mai bine te împușc decât să știu că ai să trăiești cu alt bărbat”), îi adresa lucruri false copiilor și i-a luat actele.
Scoate în evidență faptul că pârâtul manifesta opinii abuzive privind obligația de a întreține relații sexuale („datoria de soție”) și o obliga pe victimă să le întrețină

prin forță, ținând-o de mâini.
Pune în lumină faptul că prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 august 2026, cererea de prelungire a măsurilor de protecție a fost respinsă ca neîntemeiată, fapt considerat ilegal și neîntemeiat de către recurent.
Subliniază cadrul legal aplicabil, evocând art. 2 din Legea nr. 45/2007 (definițiile violenței în familie, violenței fizice și violenței psihologice) și art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (dreptul la respectarea vieții private și de familie și obligația pozitivă a statului de a proteja indivizii).
Menționează prevederile art. 278^7 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează măsurile de protecție ce pot fi dispuse de instanță la admiterea cererii.
Indică că, în conformitate cu art. 278^6 alin. (3) CPC, declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violențelor fizice.
Invocă jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauzele Mudric v. Moldova, Eremia v. Moldova, Opuz v. Turcia, Osman v. Regatul Unit, J.L. v. Letonia, B. v. Moldova, T.M. şi C.M. v. Moldova, M.G. v. Turcia*), subliniind obligația pozitivă a statului de a asigura o protecție eficientă victimei împotriva actelor de violență, de a preveni riscurile reale și imediate și de a aplica principiul toleranței zero față de violență.
Scoate în evidență concluzia CtEDO potrivit căreia frica de viitoare agresiuni este suficient de gravă pentru a cauza suferință și anxietate, atingând plafonul unui tratament inuman conform art. 3 din Convenție, iar incapacitatea statului de a proteja femeile de violență încalcă dreptul la protecție egală în fața legii.
Subliniază că din materialele speței rezultă cu claritate că ***** este victimă a violenței domestice, fiind întrunite toate temeiurile legale pentru casarea încheierii primei instanțe, admiterea cererii și eliberarea ordonanței de protecție pe o perioadă de 6 luni (180 de zile) cu aplicarea măsurilor solicitate.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 10 septembrie 2026.
6. La 13 septembrie 2026 prin intermediul poștei electronice, intimatul *****, reprezentat de avocatul Ruslan Vasilica, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea cererii de recurs, cu menținerea în vigoare a încheierii instanței de fond.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. În conformitate cu articolele 423, 424 alin.(1) şi 426 alin. (3) din Codul de

procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
11. Colegiul reţine că potrivit Convenţiei nr. 1950 din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art. 8 cu privire la dreptul la respectarea vieţii private şi de familie orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.
12. Conform art. 11, alin. (1) din Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.
13. Potrivit art. 278^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcţie de circumstanţele individuale ale cazului. Instanţa poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinţei.
14. Conform prevederilor art. 278^4 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la

solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal. Alin. (2) prevede că cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă. Potrivit alin. (3), cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie, depusă în instanţa de judecată, este repartizată unui judecător imediat, în mod aleatoriu, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, judecătorul care a primit cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie întreprinde imediat măsurile prevăzute la art.278^6 alin.(1) şi (2) în vederea pregătirii cauzei pentru examinare urgentă.

15. Conform prevederilor art. 278^6 alin. (1) din Codul de procedură civilă, după primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei şi a persoanelor interesate, contactează organul de poliţie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor. Alin. (2) prevede că, la examinarea cererii victimei privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată solicită coordonatorului oficiului teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat desemnarea neîntîrziată a unui avocat pentru acordarea asistenţei juridice calificate garantate de stat victimei. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La şedinţa de judecată, victima poate fi însoţită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligaţia de confidenţialitate. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.
16. Conform prevederilor art. 278^7 din Codul de procedură civilă privind emiterea ordonanţei de protecţie:

(1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

(2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor;
b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;
c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;
d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;
e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;
f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;
g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima;
i) interzicerea de a păstra şi a purta armă;
j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital şi/sau dintr-un sistem informaţional datele informatice cu conţinut abuziv.

(2^1) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(2) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

(2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligaţiei de către agresor, exprimându-şi în formă scrisă acordul în această privinţă.

(2^3) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) lit. b) d), f), i) şi j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violenţă împotriva femeilor.

(3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni.

(3^1) Instanţa de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenţei în familie şi îi oferă informaţia privind datele de contact ale serviciilor respective.

(4) Instanţa remite de îndată ordonanţa de protecţie poliţiei, organului de probaţiune şi altor instituţii sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de implementarea măsurilor de protecţie spre executare imediată.

(5) Ordonanţa de protecţie se execută în conformitate cu legislaţia în vigoare.

17. Conform prevederilor art. 278^8 din Codul de procedură civilă privind prelungirea şi revocarea ordonanţei de protecţie:

(1) Termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţa de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca

rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului.

(2) La cererea întemeiată a victimei, instanţa de judecată poate revoca măsurile de protecţie aplicate, asigurîndu-se că voinţa victimei este liber exprimată şi că nu a fost supusă presiunilor din partea agresorului.

(3) Cererea de prelungire sau de revocare a măsurilor de protecţie se examinează în condiţiile prezentului capitol.

18. În conformitate cu prevederile legale menționate, Colegiul instanței de recurs, examinând critic și coroborat materialele cauzei, argumentele recurentei, precum și considerentele încheierii primei instanțe, reține că soluția adoptată de aceasta este legală și întemeiată, iar argumentele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să conducă la casarea încheierii contestate.
19. În acest sens, Colegiul reține că instituția măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie are drept scop înlăturarea unui pericol concret și actual pentru victimă, prevenirea reiterării actelor de violență și asigurarea securității acesteia și a membrilor familiei sale. Prin urmare, aplicarea sau prelungirea măsurilor de protecție trebuie să fie fundamentată pe existența unor circumstanțe de fapt care permit concluzia că, la momentul examinării cererii, persistă un risc real pentru victimă.
20. Or, din interpretarea sistematică a prevederilor art. 278^8 alin. (1) din Codul de procedură civilă rezultă că prelungirea măsurilor de protecție nu reprezintă o consecință automată a existenței unei ordonanțe anterioare și nici nu poate fi dispusă exclusiv în baza faptelor de violență care au determinat instituirea măsurilor inițiale. Pentru prelungirea acestora este necesară existența uneia dintre situațiile prevăzute expres de lege, respectiv comiterea unor noi acte de violență în perioada de aplicare a măsurilor, nerespectarea condițiilor stabilite prin ordonanță sau menținerea, la expirarea termenului, a unui pericol pentru victimă de a fi supusă violenței ori altor acțiuni ilegale din partea agresorului.
21. În speță, prima instanță a stabilit, iar Colegiul nu identifică temeiuri pentru a combate această constatare, că în perioada de aplicare a ordonanței de protecție din 25 mai 2026 nu au fost constatate încălcări ale măsurilor instituite față de *****. De asemenea, însăși recurenta a confirmat în cadrul ședinței de judecată că agresorul nu a încălcat condițiile ordonanței menționate.
22. În aceste circumstanțe, primul și al doilea temei prevăzut de art. 278^8 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu sunt incidente. Prin urmare, examinarea legalității soluției primei instanțe urmează a fi raportată la cel de-al treilea temei – existența, la expirarea măsurilor de protecție, a unui pericol real și

actual ca victima să fie supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului.

23. Colegiul subliniază că simpla existență a unei stări subiective de teamă, deși relevantă în aprecierea situației victimei, nu poate conduce, prin ea însăși și în lipsa altor elemente obiective, la concluzia automată privind existența unui pericol actual în sensul art. 278^8 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Frica victimei trebuie apreciată în coroborare cu ansamblul circumstanțelor cauzei, inclusiv conduita agresorului în perioada în care au fost aplicate măsurile de protecție, eventualele contacte sau amenințări ulterioare, încălcarea restricțiilor impuse, existența unor acte noi de violență și alte împrejurări relevante pentru evaluarea riscului.
24. În cauza dedusă judecății, recurenta invocă o serie de acte de violență fizică, psihologică și economică pretins comise de ***** pe parcursul relației dintre părți, precum și impactul acestora asupra sa și asupra minorei *****, născută la *****. Colegiul nu ignoră gravitatea acestor susțineri și nici concluziile evaluărilor psihologice administrate la dosar. Totuși, majoritatea circumstanțelor invocate se referă la perioada anterioară instituirii sau prelungirii măsurilor de protecție și nu demonstrează, prin ele însele, existența unui pericol actual la momentul expirării ordonanței din 25 mai 2026.
25. În mod particular, Raportul de evaluare psihologică nr. 1128 din 15 mai 2026, deși constituie un element relevant pentru aprecierea situației emoționale a recurentei, a fost întocmit anterior emiterii ordonanței de protecție din 25 mai 2026. Prin urmare, acesta nu poate demonstra, în mod nemijlocit, persistența unui risc actual la data expirării termenului de aplicare a măsurilor, respectiv la 24 august 2026.
26. Aceeași concluzie se impune și în privința evaluării psihologice a minorei *****, născută la *****. Colegiul reține că rezultatele acesteia atestă existența unor consecințe emoționale importante asociate experiențelor de violență descrise de copil. Totodată, faptul că minora a fost expusă anterior unor asemenea experiențe justifică preocuparea pentru securitatea și bunăstarea acesteia. Însă, pentru soluționarea cererii concrete de prelungire a ordonanței, instanța urma să stabilească dacă, la expirarea măsurilor, exista un pericol actual de reiterare a violenței sau de comitere a altor acțiuni ilegale de către *****.
27. Or, materialele cauzei nu conțin date suficiente care să demonstreze că, după instituirea măsurilor de protecție din 25 mai 2026 și până la expirarea acestora, agresorul ar fi întreprins acțiuni noi de intimidare, amenințare, urmărire, contactare nepermisă, violență fizică ori psihologică sau alte acțiuni care să indice escaladarea ori persistența unui risc concret.
28. Dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că, pe durata măsurilor instituite

prin ordonanța din 25 mai 2026, acestea au fost respectate, iar recurenta nu a indicat existența unor incidente noi care să fi avut loc în această perioadă. Această circumstanță nu înlătură gravitatea faptelor anterioare, însă este relevantă pentru aprecierea riscului actual, care constituie condiția esențială pentru prelungirea măsurilor de protecție.

29. Colegiul nu poate reține nici argumentul recurentei potrivit căruia existența măsurilor de protecție anterioare și a faptelor de violență constatate anterior ar impune, în mod automat, prelungirea acestora pentru încă 180 de zile. Or, fiecare cerere de prelungire trebuie examinată prin prisma circumstanțelor existente la momentul soluționării acesteia, iar măsurile de protecție nu pot avea un caracter perpetuu sau automat, independent de existența unui risc actual.
30. Totodată, Colegiul consideră necesar să precizeze că obligațiile pozitive ce incumbă statului în temeiul art. 8 din Convenție și al legislației naționale privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor nu înseamnă că instanța este dispensată de obligația de a verifica, în fiecare cauză concretă, existența condițiilor legale pentru instituirea sau prelungirea măsurilor de protecție.
31. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de recurentă consacră obligația statului de a reacționa efectiv atunci când autoritățile cunosc sau ar trebui să cunoască existența unui risc real și imediat pentru integritatea fizică sau psihică a unei persoane. În același timp, aplicarea acestor principii presupune o evaluare concretă a riscului, efectuată în raport cu circumstanțele specifice ale cauzei.
32. În prezenta cauză, Colegiul nu constată că prima instanță ar fi ignorat obligația statului de a proteja victima împotriva violenței. Dimpotrivă, din materialele dosarului rezultă că, anterior, față de ***** au fost instituite în repetate rânduri măsuri de protecție, inclusiv prin ordonanțele din 26 noiembrie 2025, 26 februarie 2026 și 25 mai 2026. Prin urmare, mecanismul de protecție prevăzut de legislația națională a fost activat și aplicat în raport cu situația concretă a recurentei.
33. Faptul că instanța a apreciat că, la momentul examinării ultimei cereri, nu sunt întrunite condițiile legale pentru o nouă prelungire nu poate fi interpretat, prin el însuși, ca o negare a statutului de victimă al recurentei sau ca o minimalizare a actelor de violență descrise în cerere. Obiectul examinării îl constituie existența condițiilor legale pentru prelungirea măsurilor de protecție, iar nu stabilirea din nou a tuturor episoadelor de violență care au stat la baza măsurilor anterioare.
34. De asemenea, Colegiul reține că împrejurarea că ***** este cercetat sau a fost cercetat penal în legătură cu anumite fapte nu conduce la concluzia existenței

unui pericol actual în sensul art. 278[8] alin. (1) din Codul de procedură civilă. Răspunderea penală și măsurile civile de protecție au finalități și condiții de aplicare distincte, iar existența unei cauze penale nu substituie obligația instanței de a verifica concret condițiile pentru prelungirea ordonanței de protecție.

35. În ceea ce privește susținerea recurentei referitoare la caracterul grav al antecedentelor de violență și la riscul unei eventuale reiterări a acestora, Colegiul reține că aceste circumstanțe au fost avute în vedere prin măsurile de protecție instituite anterior. Totuși, pentru perioada ulterioară expirării ultimei ordonanțe, recurenta nu a prezentat elemente probatorii suficiente care să permită concluzia că amenințarea invocată a devenit sau a rămas un pericol concret, actual și individualizat.
36. În același timp, Colegiul reține și faptul că ordonanța de protecție din 25 mai 2026 a fost emisă pentru un termen de 90 de zile, începând cu 26 mai 2026, ora 15:00, termen care a expirat la 24 august 2026, ora 15:00. Cererea privind prelungirea acesteia a fost depusă la 25 august 2026, după expirarea termenului pentru care măsurile fuseseră instituite.
37. În aceste condiții, solicitarea recurentei nu poate fi examinată ca o simplă continuare automată a măsurilor anterior dispuse, ci presupune verificarea existenței, la momentul formulării și examinării cererii, a condițiilor materiale prevăzute de art. 278[8] alin. (1) din Codul de procedură civilă. Or, în lipsa unor circumstanțe noi sau a unor probe care să ateste menținerea unui pericol concret pentru victimă, expirarea măsurilor anterioare nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru instituirea unui nou termen de protecție.
38. Prin urmare, Colegiul apreciază ca întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia, în cadrul examinării cererii, nu au fost stabilite circumstanțe de fapt suficiente pentru a demonstra menținerea pericolului de supunere a recurentei sau a copilului minor violenței ori altor acțiuni ilegale din partea lui *****.
39. Argumentele recursului referitoare la existența violenței în trecut, la relația conflictuală dintre părți, la starea emoțională a recurentei și a minorei, precum și la necesitatea protejării acestora, deși relevante sub aspectul contextului cauzei, nu răstoarnă constatările primei instanțe privind lipsa unor acte de violență sau încălcări ale măsurilor în perioada ultimei ordonanțe și lipsa unor probe suficiente privind existența unui pericol actual la momentul expirării acesteia.
40. În consecință, Colegiul concluzionează că prima instanță a interpretat și aplicat corect normele de drept relevante, a examinat circumstanțele esențiale ale cauzei și a motivat corespunzător soluția adoptată. Nu au fost stabilite temeiuri care să justifice intervenția instanței de recurs și casarea încheierii

contestate.

41. Concomitent, instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 Cod de procedură civilă, recurenta nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
42. Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
43. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentei.
44. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
45. Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurenta *****, reprezentată de avocatul Dumitru Marinescu, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 august 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan